

עפ"ת 41936/08/13 - אדיב בעיני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

28.1.14

עפ"ת 41936-08-13 בעיני נ' מדינת ישראל

בפני	כב' השופט כמאל סעב
מערער	אדיב בעיני
נגד	
משיבה	מדינת ישראל - ע"י פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

בשם המערער עו"ד ענאן נאסר.

בשם המשיבה עו"ד רמי סלאמה.

פסק דין

לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה, (להלן: "**בית משפט לתעבורה**"), אשר ניתנה ביום 12/08/13, על ידי כב' השופט שלמה בנג'ו ושלפיה נדחתה ביום 11/07/13 בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המערער בתיק 4468-12-12.

כמו כן, הערעור מופנה כנגד חומר הדין.

המערער הובא לדין בבית משפט לתעבורה בגין עבירה של נהיגה בשכרות - עבירה בניגוד לסעיף 62 (3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961, (להלן: "**הפקודה**") ביחד עם סעיף 64 (א)(3) לפקודה וסעיף 39 א' לפקודה ותקנה 169 א' לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

בכתב האישום נטען כי ביום 27/07/12, בשעה 01:20, עוכב המערער במסגרת פעילות משטרתית לבדיקה שגרתית.

מבדיקת השכרות שנערכה למערער עלה כי בגופו נמצא ריכוז של 565 מיקרוגרם אלכוהול בכל ליטר אוויר נשוף.

המערער זומן לבית משפט לתעבורה ליום 10/06/13, אך לא התייצב במועד זה ועל כן, דחה בית משפט לתעבורה את מועד הדיון ליום 11/07/13 והורה למזכירות לזמן את המערער.

ביום 11/07/13, המערער לא התייצב לדיון בשנית ולאור כך, דן אותו בית משפט לתעבורה בהיעדרו והטיל עליו את העונשים הבאים:

28 חודשי פסילה בפועל, קנס כספי בסך 2,500 ₪ ו- 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

כאמור, הערעור מופנה כנגד גזר דינו של בית משפט לתעבורה וכן כנגד ההחלטה הדוחה את בקשת המערער לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר.

לטענת המערער הוא לא ידע על מועד הדיון שהיה קבוע ליום 11/07/13 ועל כן, לא התייצב. לטענתו, לו ידע על מועד הדיון הוא היה מתייצב ומציג את טענותיו.

בא כוח המערער טען כי מיד כאשר נודע למערער אודות פסק הדין הוא הפקיד את רישונו במזכירות בית המשפט לתעבורה וקיבל עותק מפסק הדין. לאחר מכן, הגיש בקשה לביטול פסק הדין וכן לעיכוב ביצוע גזר הדין.

לטענת בא כוח המערער, טעה בית משפט לתעבורה משלא הורה על ביטול פסק הדין שניתן בהיעדר וזאת משום שהמערער לא נתבקש ליטול כל דואר רשום ואף למעלה מזאת המערער לא ידע על קיומו של דבר דואר רשום. המערער הגיש תצהיר ובו טען כי הוא לא ידע על מועד הדיון וכי לו היה יודע, הוא היה מתייצב לדיון.

עוד טען בא כוח המערער כי בתאריך 18/11/12, עת נקבע למערער דיון ראשון בעניינו, הוא התייצב, אך לבקשת בא כוח המשיבה הוא עזב את היכל בית המשפט, לטענתו, הואיל ובאותו תאריך לא התקיים כל דיון בעניינו.

עוד הוסיף וטען בא כוח המערער כי הדיון נקבע ליום 10/06/13, אליו המערער לא זומן ולא קיבל כל דבר דואר מבית המשפט. ביום 10/06/13 נדחה מועד הדיון ליום 11/07/13. גם למועד זה לא התייצב המערער, מועד שבו ניתן פסק דינו של בית משפט לתעבורה בהיעדר המערער.

לטענת המערער טעה בית משפט לתעבורה כאשר החליט כי המערער זומן כדיון ליום 11/07/13 על יסוד חזקת המסירה. לטענתו, המערער טען בפני בית משפט לתעבורה כי הדואר לא נשלח אליו ונתן לכך הסבר סביר המניח את הדעת.

בא כוח המערער ציין כי דבר הדואר הוחזר מבלי שנדרש וכי עצם העובדה כי ההזמנה לדיון הוחזרה על ידי דואר ישראל בציון "לא נדרש" מעידה ומוכיחה כי המערער לא קיבל את ההזמנה לדיון.

בעניין זה, הוסיף וטען, כי גם אם קיימת חזקת מסירה הפועלת לחובת המערער, היה על בית משפט לתעבורה לאור נימוקי הבקשה להורות על ביטול פסק דינו ולתת למערער את יומו בבית המשפט כאשר, לטענתו, ברור כי ההיעדרות מן

הדין נבעה אך ורק מחוסר ידיעה.

בא כוח המערער טען כי למערער נגרם עיוות דין עקב הרשעתו שלא בפניו וביחד עם גזר הדין החמור שניתן, כך שבשל כל הדברים הללו, נגרם למערער עיוות דין ממשי. עוד הוסיף וציין כי העונש שהוטל על ידי בית משפט לתעבורה, חמור ביותר, לדעתו.

לדעת בא כוח המערער, חומרת העונש היא תוצאה ישירה של היעדרות המערער מהדין ולטענתו, בכך נשללה ממנו הזכות להיות נוכח במשפטו, לקבל את יומו בבית המשפט ולהתמודד עם האישום נגדו תוך הצגת טענותיו וראיותיו.

בדין שקיימתי בערעור דנא ביום 17/11/13, ביקש בא כוחו של המערער, דחיית הדין וזאת כדי לאפשר לו לפנות לרשות הדואר על מנת לברר את עניין משלוח הזימון ועל מנת לקבל תשובה רשות הדואר לעניין המצאת ההזמנה ונסיבותיה. הדחייה ניתנה והדין בערעור נקבע ליום 21/01/14.

ביום 21/01/14, התייצבו בא כוח המערער והמערער לדין שבפניי וטוענו כי אכן פנו למנהלת הדואר בעוספיה וזו הבטיחה תחילה להשיב לפנייתם בכתב, אולם משהתשובה התמהמה, ערכו בירור שהעלה כי לא ניתן לקבל ממנה מענה וזאת מאחר והיא אינה מוסמכת, לטענתה, למסור פרטים בעניין זה.

על כן, ביקש בא כוח המערער לקבל את הערעור ולהורות על ביטול פסק הדין שניתן בהיעדר.

בא כוח המשיבה ביקש לדחות את הערעור. לטענתו, ניתנה למערער הזדמנות בכך שהדין הראשון בעניינו מיום 10/06/13, אכן נדחה וזאת חרף אי התייצבותו. בכך נתן בית משפט לתעבורה למערער הזדמנות להתייצב ולהשמיע את טענותיו.

לטענת בא כוח המשיבה, רמת אלוהול אשר נמצאה בגופו של המערער הינה פי שניים מהרמה המותרת בחוק. עוד הוסיף כי המערער הודה בפני השוטרת כי הוא שתה בחתונה עובר לבדיקתו, 2 בירות. כמו כן, בדיקת הנשיפון שנעשתה למערער הצביעה על אינדיקציה לקיומו של ריכוז אלוהול בגופו של המערער.

לעניין העונש, טען בא כוח המשיבה כי מדובר בעונש סביר בהחלט. המערער נידון ל - 28 חודשי פסילה בפועל מאחר ומדובר בעבירה שעונש המינימום שבצדה הוא 24 חודשי פסילה. לדעתו, מדובר בכמות גבוהה מאוד ועל כן, העונש אינו חמור ובוודאי לא סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה בעבירות כאלו.

לעניין החלטת בית משפט לתעבורה לדחות את בקשת המערער לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר, טען בא כוח המשיבה, כי הבקשה נדחתה מאחר והמערער לא עמד באחת העילות הקבועות בדין וזאת מאחר והזימון אכן נשלח לביתו, אך חזר כי "לא נדרש".

לעניין הזימון והתייצבות המערער לדיונים בבית משפט לתעבורה, טען בא כוח המשיבה, כי בעניין זה קיימת חזקת מסירה שלא נסתרה על ידי המערער.

לאחר שעיינתי בכתב האישום, בפרוטוקולים של בית משפט לתעבורה, בגזר הדין, באישורי המסירה, בהודעת הערעור ושמעתי את טענות הצדדים, אני מחליט לדחות את הערעור.

כידוע די בקיומה של עילה אחת משתי עילות כדי להביא לביטול פסק דין שניתן בהיעדר. האחת: קיומו של הסבר סביר להיעדרות מהדין וככזה לא שמעתי מפי המערער, שלא דרש את דבר זימונו למשפט מרשות הדואר והשנייה: היה על המערער להראות קיומו של חשש ממשי לעיוות דין וגם לעילה זו לא מצאתי כל תשתית.

משלא עלה בידי המערער להראות קיומה של עילה אחת משתי העילות הדרושות לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, נבחן את החלק השני של הערעור והוא: חומר העונש.

המערער נמצא נוהג כשבגופו ריכוז גבוה של אלכוהול, עבירה שהמחוקק קבע בצדה עונש פסילה של 24 חודשים, כך משבית משפט לתעבורה הטיל על המערער עונש של 28 חודשי פסילה בפועל, לא ניתן לומר כי בפנינו עונש החורג באופן קיצוני מרמת הענישה המקובלת, על כן, לא מצאתי מקום להתערב בגזר דינו של בימ"ש לתעבורה.

מכל המקובץ, אני מחליט לדחות את הערעור על כל חלקיו.

המזכירות תשלח לצדדים עותק מפסק הדין בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, כ"ח שבט תשע"ד, 29 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.